

DEN MIRAKULÖSA KORANEN 8 av 11

Från vildar till helgon

Nästa aspekt som fångade min uppmärksamhet—och detta var återigen något som icke-muslimer nämnde i sina verk—var den effekt som Koranen hade på Profetens generation, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, och därefter.

Det är tydligt att araberna på Profetens tid brukade dricka, roa sig och delta i stamstrider. De var kända för att ibland döda sina flickebarn. Men man finner att på en kort tid av knappt tjugo år kunde en rörelse som började med endast en man, tack vare Guds nåd och Koranens mirakulösa verkan, förändra nästan alla araber och icke-araber på den arabiska halvön och förena dem i en broderskapets tro och barmhärtighet som var så stark att om någon del av detta broderskap var i nöd, påverkades hela broderskapet negativt. Vid den tiden kunde man finna två personer från tidigare fientliga stammar som delade sin rikedom och var villiga att ge sina liv för varandra. En av dem var till och med villig att dela hälften av sin förmögenhet och skilja sig från en av sina hustrur för sin nye bror från en "främmande" stam.

Kanske en av de bästa beskrivningarna av den förändring som ägde rum

bland muslimerna kan ses i det berömda uttalandet av följeslagaren Ja'far ibn Abi Talib, som tillfrågades av Negusen i Abessinien om Budbärarens mission. Han sade till honom:

”O konung, vi var ett okunnigt folk, dyrkade avgudar, åt as och ägnade oss åt sexuella nöjen. Vi hånade våra grannar, en bror förtryckte sin bror, och den starke slukade den svage. Vid denna tid uppstod en man bland oss, som redan var känd för att vara sanningsenlig, ädel och hederlig. Denne man kallade oss till islam. Han lärde oss att överge dyrkan av stenar, att tala sanning, att avstå från blodspillan och att inte beröva de faderlösa deras egendom. Han lärde oss att ge tröst åt våra grannar och att inte föra falska anklagelser mot kyska kvinnor. Han ålade oss att förrätta böner, fasta och ge allmosor. Vi följde honom, övergav polyteism och avgudadyrkan och avstod från alla onda gärningar. Det är för denna nya väg som vårt folk har blivit fientligt mot oss och tvingar oss att återvända till vårt gamla vilseledda liv.”[1]

Den generationen förde i sin tur budskapet vidare till resten av världen. De var tydligt ett folk som fördes från mörker till ljus och till Guds raka väg. När de tillfrågades av Persiens kejsare vad som fört muslimerna till deras land, svarade två olika följeslagare i liknande ordalag: ”Gud har sänt oss för att ta den som vill från människors trældom till Guds trældom och från denna världs trånghet till dess vidsträckthet och från livets orättvisor [i denna värld] till islams rättvisa.”[2]

Under Profetens livstid kan man se hur dessa människor förvandlades till en from generation, fruktande Gud och hoppande på Guds belöning. Även när de, som människor, föll och begick synder, ångrade de sig ivrigt och vände sig till Gud för Hans förlåtelse. De föredrog mycket hellre att möta ett strängt straff i detta liv, såsom döden, än att möta Gud med sina synder på sina händer. Detta kan ses i fallen med Ma'iz ibn Malik al-Aslami och kvinnan kallad al-Ghamidiyyah. Båda kom till Profeten för att erkänna att de begått äktenskapsbrott och var och en bad Profeten om den världsliga bestraffningen för att utplåna sina synder. I fallet med al-Ghamidiyyah bad Profeten henne att återvända efter sitt erkännande och komma tillbaka efter att hon fött sitt barn. Hon kom tillbaka med sitt barn i famnen och bad Profeten att rena henne från hennes synder. Profeten bad henne då att återvända efter att hon hade avvant barnet. Sedan återvände hon efter en tid och berättade för Profeten att barnet inte längre behövde hennes amning. Hon bad återigen om sin rening från sin synd. Slutligen verkställde Profeten den lagliga bestraffningen som en rening för hennes synd av äktenskapsbrott. Profeten prisade då hennes handling av ånger.[3]

Effekten av denna förändring hos följeslagarna fortsatte långt efter Profetens död. Notera följande vittnesmål om följeslagarna när de sökte sprida islams budskap till resten av världen:

En romersk officer prisade en gång muslimska soldaters ädla karaktär och egenskaper med dessa ord: "På natten finner du dem bedjande; under dagen finner du dem fastande. De håller sina löften, befäller goda gärningar, undertrycker det onda och upprätthåller fullständig jämlikhet sinsemellan."

En annan vittnade så: "De är ryttare på dagen och asketer på natten. De betalar för vad de äter i territorier under sin ockupation. De är de första att hälsa när de anländer till en plats och är tappra krigare som helt enkelt utplånar fienden."

En tredje sade: "Under natten verkar det som om de inte tillhör denna värld och inte har något annat att göra än att be, och under dagen, när man ser dem uppsuttna på sina hästar, känns det som om de inte gjort något annat i hela sitt liv. De är stora bågskyttar och lansbärare, men de är så hängivna i sin religiositet och minns Gud så mycket och så ofta att man knappt hör något annat talas om i deras sällskap."**[4]**

Fördelarna med den civilisation som utvecklades på Koranens läror sträckte sig långt bortom de muslimska länderna. Många känner till muslimernas inflytande på Europa och hur islamiska influenser slutligen ledde till renässansen. Författaren till *A History of the Intellectual Development of Europe*, John Draper, skrev: "Fyra år efter Justinians död, år 569 e.Kr., föddes i Mecka, Arabien, den man som, av alla män, har utövat det största inflytandet på människosläktet."**[5]** Detta verk var en verklig ögonöppnare för mig vid min konversion till islam. Draper, som skrev på 1800-talet, var mycket besviken och till synes arg över att muslimer ständigt misslyckades med att få sina rättmätiga erkännanden för allt de bidrog med till det europeiska samhället och civilisationen. Till exempel skriver han: "Till dessa saracener står vi i skuld för många av våra personliga bekvämligheter. Religiöst rena, var det inte möjligt för dem att klä sig, enligt Europas inföddas mode, i ett plagg som inte byttes förrän det föll sönder av sig självt, en motbjudande massa av ohyra, stank och trasor... De lärde oss bruket av det ofta bytta och ofta tvättade underplagget av linne och bomull, som fortfarande bland damer går under sitt gamla arabiska namn..."**[6]**

Många lärda har erkänt islams och Koranens lärors betydelse för mänsklighetens förbättring. Den berömde intellektuelle George Bernard

Shaw sade en gång:

”Jag har alltid hållit Muhammeds religion i hög aktning på grund av dess underbara vitalitet... Jag har profeterat om Muhammeds tro att den skulle bli accepterad i morgon så som den börjar bli accepterad i dagens Europa. Medeltida kyrkomän, antingen genom okunnighet eller trångsynthet, målade Muhammedanismen i de mörkaste färger. De var i själva verket tränade att hata både mannen Muhammed och hans religion. För dem var Muhammed antikrist. Jag har studerat honom, den underbara mannen, och enligt min mening, långt ifrån att vara antikrist, måste han kallas mänsklighetens frälsare.”**[7]**

Footnotes:

[1] e translation of this statement was taken from Allama Shibli Numani, *Sirat-un-Nabi* (Lahore, Pakistan: Kazi Publications, 1979), p. 211. The incident was recorded by ibn Ishaq in *al-Maghazi* and Ahmad. And its chain is *sahih* according to al-Albaani. See al-Albaani’s footnotes to Muhammad al-Ghazaali, *Fiqh al-Seera* (Qatar: Idaarah Ihyaa al-Turaath al-Islaami, n.d.), p. 126.

[2] Ismaaeel ibn Katheer, *Al-Bidaayah wa al-Nihaayah* (Beirut: Dar al-Kutub al-Ilmiyya, n.d.), vol. 7, pp. 39-40.

[3] The story of both Maaiz and al-Ghaamidiyyah are recorded by Muslim.

[4] Quoted from Abul Hasan Ali Nadwi, *Islam and the World* (International Islamic Federation of Student Organizations, 1983), p. 81. Also see ibn Katheer, *al-Bidaayah*, vol. 7, p. 53.

[5] Quoted in *Islam—The First and Final Religion*, p. 39. Of course, more recently, Michael H. Hart’s *The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History* put the Prophet Muhammad r number one among all the world’s influential leaders.

[6] Draper’s work is not available to me at the current time. Therefore, this quote was taken from Aslam Munjee, *The Crusades: Then and Now* (Arlington, VA: First Amendment Publishers, 2004), p. 3.

[7] “A Collection of Writings of Some of the Eminent Scholars,” published by the Woking Muslim Mission, 1935 edition, p. 77. Quoted in *Islam: The First & Final Religion* (Karachi, Pakistan: Begum Aisha Bawany Waqf, 1978), p. 57. In reality, many non-Muslim, Western thinkers have had words of great praise for the religion of Islam, the Prophet Muhammad, may the mercy and blessings of God be upon him, or the Quran. The work just cited compiles numerous such quotes and is interesting reading.

01 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 1 av 11](#)

02 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 2 av 11](#)

03 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 3 av 11](#)

04 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 4 av 11](#)

05 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 5 av 11](#)

06 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 6 av 11](#)

07 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 7 av 11](#)

08 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 8 av 11](#)

09 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 9 av 11](#)

10 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 10 av 11](#)

11 - [DEN MIRAKULÖSA KORANEN 11 av 11](#)

[«DEN MIRAKULÖSA KORANEN 9 av 11](#)

[DEN MIRAKULÖSA KORANEN 7 av 11»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)